

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 6Csp/28/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124364913
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2025:6124364913.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal s.r.o., s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XXX/X, o zaplatenie 4 871,04 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanej vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na upomínacom súde v Banskej Bystrici dňa 14.08.2024 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 4 871,04 eur spolu s úrokom v sume 2 516,32 eur, úrokom z omeškania vo výške 28,37 eur, úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 4 847,04 eur od 18.10.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaná dňa 24.01.2022 uzatvorili zmluvu č. XXXXXXXXXXXX a na jej základe poskytol veriteľ žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti zmluvy o úvere sú upravené v zmluve a v obchodných podmienkach. Zmluva podľa žalobcu obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovení § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná napriek opakovaným výzvam neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť zo zmluvy, preto postupca z dôvodu omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace a po upozornení na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu postúpenia pohľadávky bola výška pohľadávky v sume 5 911,51 eur, pričom pozostávala z istiny vo výške 4 847,04 eur, z riadneho úroku vo výške 913,42 eur, zo zmluvného úroku z omeškania ku dňu zosplatnenia v sume 28,37 eur, z úroku z omeškania po zosplatnení vo výške 98,68 eur a poplatkov vo výške 24,00 eur. Po postúpení pohľadávky žalovaná neuhradila žiadnu sumu.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 07.11.2024 pod sp.zn. 9Up/1454/2024 vydal platobný rozkaz, ktorý sa žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk. O tejto skutočnosti Okresný súd Banská Bystrica upovedomil žalobcu a zároveň ho vyzval, aby v lehote 15 dní navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa C.s.p. Žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa C.s.p., a preto dňa 14.04.2025 bola vec postúpená tunajšiemu súdu.

3. Súd na nariadenom pojednávaní bez prítomnosti strán sporu vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä so zmluvou o splátkovom úvere, štandardnými európskymi

informáciami o spotrebiteľskom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvou na úhradu, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, zmluvou o postúpení pohľadávok a jej prílohami + oznámením o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier, platobnou históriou žalovanej, písomným podaním žalobcu, pričom zistil tento skutkový stav:

4. Z obsahu Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 24.01.2022 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý spotrebný úver na čokoľvek vo výške 5 000,- eur. Výška fixnej úrokovej sadzby úveru bola 11,79 % p.a., v deň uzatvorenia zmluvy so zľavou bola vo výške 5 %. Žalovaná sa úver zaviazala splatiť v 96 mesačných splátkach vo výške 81,84 eur. Splatnosť prvej splátky bola dňa 20.03.2022 a konečná splatnosť úveru bola dňa 20.02.2030. Výška RPMN bola 13,25 %. Celkovo sa žalovaná zaviazala v prospech žalobcu zaplatiť sumu 7 855,33 eur.

5. Listom zo dňa 15.09.2023 pôvodný veriteľ vyzval žalovanú na zaplatenie omeškanej pohľadávky vo výške 1 005,15 eur ku dňu 15.09.2023, a to v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy s poučením o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Podľa podacieho hárku bola výzva banky s označením LC03-41966 daná na prepravu dňa 18.09.2023 a dňa 13.10.2023 bola vrátená odosielateľovi ako neprevzatá v odbernej lehote. Listom z 20.12.2023 pôvodný veriteľ vyzval žalovanú na zaplatenie dlžných splátok vo výške 5 631,41 eur ku dňu 20.12.2023, s poučením o možnosti postúpenia pohľadávky tretej osobe, v prípade nezaplatenia dlhu. Podľa podacieho hárku bola táto výzva banky s označením LC08-46327 daná na prepravu dňa 21.12.2023 a dňa 19.01.2024 bola vrátená odosielateľovi ako neprevzatá v odbernej lehote.

6. Z Oznámenia Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 18.10.2023 žalovanej vyplýva, že banka ako pôvodný veriteľ vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 17.10.2023. Ani túto zásielku žalovaná neprevzala v odbernej lehote, čo bolo preukázané fotokópiou doručanky.

7. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2024 pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej žalobcovi ako postupníkovi. Oznámením zo dňa 29.03.2024 pôvodný veriteľ žalovanej oznámil postúpenie pohľadávky na žalobcu.

8. Pokusom o zmier zo dňa 11.07.2024 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 6 567,80 eur najneskôr do 21.07.2024.

9. Vo svojom písomnom vyjadrení k výzve upomínacieho súdu na uvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru, žalobca v súvislosti s povinnosťou špecifikovať v úkone uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka splátku, pre nezaplatenie ktorej veriteľ toto právo uplatňuje, uviedol, že k uplatneniu tohto práva došlo pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.06.2023. Podľa jeho názoru nie je jeho povinnosťou (správne) právne posúdiť, pre nesplnenie ktorej splátky uplatňuje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 OZ, jeho úlohou ako veriteľa je pri uplatnení tohto práva sledovať splnenie podmienok vyžadovaných zákonom, pričom ak toto právo uplatní po splnení týchto podmienok, je tento úkon jednoznačne platný bez ohľadu na to, či veriteľ stanovil splátku, pre nesplnenie ktorej sa domnieva, že došlo k uplatneniu tohto práva. Určenie tejto splátky je vecou právneho posúdenia, ktoré vykonáva príslušný súd. NS SR podľa žalobcu vo svojom rozhodnutí uviedol, že právo úver zosplatiť možno realizovať až po uplynutí 3 mesiacov, od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu, a zároveň najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky, preto je zrejme, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru podaním z 18.10.2023 mohlo dôjsť len z dôvodu neuhradenia splátky splatnej tri mesiace pred zosplatnením úveru, teda 20.06.2023. Žalobca navrhol, aby konajúci súd podanej žalobe vyhovel.

10. Žalovaná sa k podanej žalobe písomne nevyjadřila.

11. Vykonaným dokazovaním súd prejednávany spotrebiteľský spor takto právne uzatvára:

12. Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke

dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

13. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa ustanovenia § 526 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa ustanovenia § 92 odsek 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. V rámci rozhodovania vo veci samej sa súd nezaoberal skúmaním jednotlivých obsahových náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, ale prednostne skúmal, či žalobca je v spore aktívne legitimovaný.

V poradí prvom jednostrannom právnom úkone právneho predchodcu žalobcu zo dňa 15.09.2023 nazvanom „Výzva“ nie je uvedená konkrétna splátka, s ktorou by žalovaná mala byť v omeškaní. Ani v druhom úkone zo dňa 18.10.2023 - Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, nie je identifikovaná relevantná splátka, ktorá mala za následok zosplatnenie úveru. Obdobne aj v poradí treťom jednostrannom úkone právneho predchodcu žalobcu takisto nazvanom „Výzva“, nie je označená splátka, pre ktorej nezaplatenie je pohľadávka banky splatná v celom rozsahu. Všetky uvedené úkony právneho predchodcu žalobcu, teda obe výzvy a Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, považuje súd za neplatné právne úkony, a to pre ich neurčitosť. K tomu, aby došlo k zosplatneniu dlhu v súlade so zákonom, je potrebné vedieť, s ktorou konkrétnou splátkou je dlžník v omeškaní (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/31/2023 z 30.01.2024, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/171/2018 zo dňa 04.04.2019). V posudzovanom prípade oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti neobsahuje uvedenie omeškanej splátky, pre ktorú predchodca žalobcu pristúpil k využitiu práva podľa ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nešpecifikovanie konkrétnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, spôsobuje neurčitosť takéhoto úkonu, nakoľko bez tejto špecifikácie nemožno posúdiť, či došlo k splneniu podmienky stanovenej v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá umožňuje využitie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Hmotnoprávny úkon žalobcu svojim obsahom odporuje zákonu, a to § 53 ods. 9 a § 565 pre absenciu nezameniteľného uvedenia splátky, pre ktorú žalobca pristupuje k mimoriadnej splatnosti úveru a okolností, za akých k nej došlo. Takýto nejednoznačný právny úkon nemôže mať žiadne právne následky. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka je súd povinný prihliadať ex offa (porovnaj v súvislosti s neplatnosťou zosplatnenia rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17CoCsp/38/2021 z 24.02. 2022).

Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7CoCsp/14/2021, v ktorom je uvedené, že „neuviedenie konkrétnej splátky, pre ktorú žalobca jednorazovo predčasne zosplatnil celý dlh, vyplývajúci

z úveru, spôsobuje absolútnu neplatnosť tohto jednostranného právneho úkonu žalobcu pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

Platnosťou mimoriadneho zosplatnenia sa vo vyššie uvedených intenciách zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý poukázal na to, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024).

16. Súd teda dospel k záveru, že nedošlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru. V tejto súvislosti bolo povinnosťou súdu skúmať, či bez platného zosplatnenia spotrebiteľského úveru došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z neho vyplývajúcej.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy a po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky inému aj nebankovému subjektu. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke, buď inej banke, alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil, a druhou nepretržité, viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku. Povinnosťou banky (postupcu) pred postúpením pohľadávky bolo teda písomne vyzvať dlžníka (žalovaného) na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy žalovanému, ako zákonného predpokladu pre spôsobilé postúpenie pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Rovnako to platí a na splnení povinnosti písomnej výzvy bankou v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia treba trvať aj v prípade, kedy ku dňu postúpenia bol dlžník v omeškaní so splácaním po dobu dlhšiu než 1 rok, čiže súčet všetkých omeškaní so splnením, čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahlo 1 rok. Z obsahu spisu vyplýva, že banka – Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ splnila svoje povinnosti vyplývajúce z uvedeného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z výsledkov dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že pôvodný veriteľ - dodávateľ - uvedené zákonné podmienky pred postúpením pohľadávky dodržal, pretože listom z 20.12.2023 bola žalovaná vyzvaná k zaplateniu nesplatennej pohľadávky, v opačnom prípade je banka oprávnená pohľadávku postúpiť tretej osobe. Výzvu žalovaná síce neprevzala, ale žalobca preukázal jej doručovanie a vrátenie po nevyzdvihnutí v odbernej lehote; žalovaná pred postúpením pohľadávky dlh neuhradila. Bolo preukázané aj to, že v čase doručovania tejto výzvy bola žalovaná viac ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so zaplatením celého dlhu, lebo k zosplatneniu pohľadávky (bez ohľadu na jeho platnosť alebo neplatnosť) došlo k 17.10.2023. K zmene veriteľa došlo zmluvou o postúpení z 21.03.2024, keď banka - Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila úver súčasnému žalobcovi.

Keďže išlo o postúpenie pohľadávky medzi bankou a nebankovým subjektom, vyžadovalo sa aj preukázanie splnenia zákonných podmienok ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktoré je vo vzťahu k ust. § 524 Občianskeho zákonníka upravujúceho postúpenie pohľadávky právnou normou *lex specialis*, teda normou, ktorá sa uplatní prednostne. V prípade spotrebiteľských zmlúv medzi bankou a spotrebiteľom jednoznačne platí záver, že banka v postavení dodávateľa sa nemôže odchyliť od ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách v neprospech spotrebiteľa, a to skrze materiálneho korektívu ochrany práv spotrebiteľa vyjadreného v ustanovení § 54 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko je zjavné, že takýmto odklonom (v neprospech spotrebiteľa) by bol porušený Občiansky zákonník.

Banka má nepochybne právo postúpiť pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je však nevyhnutné, aby pristúpila v súlade so zákonom k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka realizovať pred postúpením pohľadávky. V zaužívanej súdnej praxi už niet žiadnych pochybností o tom, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za splnenia zákonných predpokladov (predchádzajúcej písomnej výzvy a nepretržitého viac než 90 dní trvajúceho omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho

peňažného záväzku). V tomto prípade bolo konštatované, že k platnému zosplatneniu pohľadávky zo spotrebiteľského úveru nedošlo, preto nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá nebola platne zosplatnená. Ak nedošlo k platnému postúpeniu, nemôže byť vlastníkom súdnej pohľadávky a jej príslušenstva žalobca – spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 35 724 803. Aktívna legitimácia žalobcu v tomto spore nie je teda daná.

V rámci súdnej kontroly ex officio bolo zistené, že zosplatnenie úveru v tomto prípade nie je relevantné, preto ani súd na neho nemohol prihliadnuť ako na platný jednostranný úkon predchodcu súčasného žalobcu, a to pre chýbajúci údaj o tom, pre nezaplatenie ktorej splátky k nemu došlo. Takýto úkon je neurčitý, nejasný, a preto neplatný. Pre platné zosplatnenie úveru je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. V opačnom prípade ide o absolútne neplatné zosplatnenie. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.11.2021, sp. zn. 7CoCsp/14/2021., podľa ktorého: „ ... v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. V prípade, že takto veriteľ neurobí, ide o neurčitý právny úkon, a takýto právny úkon je absolútne neplatný podľa § 37 ods. 1 OZ“.

Rovnakým spôsobom platnosť úkonu vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, pre neuvedenie konkrétnej splátky, posúdil aj Krajský súd v Prešove v konaní 17CoCsp/38/2021 a v konaní 6Co/26/2017.

Súd tiež poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25. 1. 2024, ktorý konštatoval, že: „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“.

S poukazom na vyššie uvedené neobstojí ani obrana žalobcu po výzve upomínacieho súdu spočívajúca v tvrdení, že nie je jeho povinnosťou (správne) právne posúdiť, pre nesplnenie ktorej splátky uplatňuje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 OZ, jeho úlohou ako veriteľa je pri uplatnení tohto práva sledovať len splnenie podmienok vyžadovaných zákonom, a že určenie tejto splátky je vecou právneho posúdenia príslušným súdom. Súd nemôže zhojiť pasivitu či nesprávny postup veriteľa pred zosplatnením úveru tým, že sám určí splátku, pre ktorú on pristúpil k zosplatneniu úveru. Ani po predbežnom právnom posúdení súdom nebol žalobca vyzvaný k predloženiu žiadnych iných dôkazov, ktorými by preukázal, že výzvy pred zosplatnením a samotné zosplatnenie obsahujú uvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú k zosplatneniu došlo, nakoľko tieto listinné dôkazy vyhotovené právnym predchodcom žalobcu súdu predložené boli.

17. V posudzovanom prípade mal súd za preukázané, že žalobca v tomto spore nie je nositeľom hmotného práva a jeho aktívna legitimácia tak nie je daná. Keďže táto základná podmienka konania nie je splnená, súd bez ďalšieho dokazovania túto žalobu musel zamietnuť.

18. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom spore súd žalobu žalobcu zamietol, a teda v ňom bola úspešná žalovaná, no keďže tejto žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol tak, že žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.